

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Quibus in locis homines pusilli nascantur?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

tura paulatim minueretur. In huius rei memoriam, relicta sunt hinc inde grandia gigantum cadavera, vnde melioris ævi mensura caperetur. Et Octavius Augustus villas suas ossibus immanium corporum, quæ gigantum fuisse dicta sunt, exornare solitus erat. Cernuntur etiam Puteolis stupenda magnitudinis ossa, quibus Pomponius Lætus, inter cetera, hanc etiam epigraphen creditur addidisse.

Hinc bona posteritas immania corpora seruat,

Et tales mundo testificantur avos.

Quamquam autem olim corpora fuerint longè, quam nunc maiora, palam tamen est, Aegyptiacis fabulis debere annumerari, quod ex narratione Hemonis Aegyptiaci, his ferè verbis recenset Franciscus Patricius. *Inter alia istud adhuc memoria traditum conservamus, quod in primò annorum ambitu homines fuerunt usque adeò grandicorpore, ut pedibus in terram nixi capita inter sidera conderent, & Emephimos fuisse appellatos; atque secutos deinde alios annorum successu Phaimos nomine, paullo minoris, sed qui tamen capitibus nubila contingenter; quos alij itidem grandes postea secuti sunt, in Aegypto Gygini nuncupati; vos, puto, Gigantes appellatis, cuiusmodi certè usq; ad Noachi tempora durarunt, & ut erant grandi corpore, ita etiam per multos annos sanè incolumesq; viuebant. Sed a diluvio cœpèr omnia in peius ruere, cum in ceteris rebus, tum maximè in ijs, que artes, atque virtutem concernunt. Hanc hominum altitudinem, quis non videt hyperbolicam esse? & non solum nubes, sed etiam fidem atque veritatem excedere? Interim magnos ab initio homines fuisse, ac, ut fortes creantur fortibus, à magnis magnos genitos esse manet; licet postea decreuerint ita, ut & nos illorum, & illi, comparatione nostri vel Pygmæi, vel Gigantes possimus nominari. Rarò tunc, vel vix staturā pusillo fuisse generatos existimo; quamquam & terra præ terra maiores produxerit, & aliter in uno, quam in alio loco formarit, figurarit, colorabit, animarit.*

Quamobrem simili modo possumus de Pygmæis disputare. Vix enim Pygmæus gigante generabit. Et sunt complures terre, in quibus tam equi, quam homines pusilli proueniunt. Ex

Vnnn 2

Scythicis

Franc. Patric;
Dialog. 3. de
histor.

II.

Aristot. lib. 8.
de hist. ani-
mal. c. 12.
Solin. cap. 15.
& 33.
Gell. l. 4, c. 9.
Ælian. lib. 15.
de hist. anim.
cap. 29.
Plin. l. 1, c. 2, &
passim alibi,
vt. lib. 4, c. 11.
1.5. c. 29. lib. 6.
cap. 19.
S. August. l. 6.
de ciuit. c. 8.
Isidor. lib. 11.
Etym. cap. 3.
Albert. Mag.
l. 7. animal.
tract. l. c. 6.
Paul. Ionius
lib. de reb.
Moscouit c. 3.
Io. Ludouic.
Gotifrid. in
histor. Anti-
podum par. 1.
pag. 10.

*Seythicis campis, ad paludes Egypto superiores, unde Nilus pro-
fluit, ait Aristoteles, grues veniunt, quo in loco pugnare cum Py-
gmaeis dicuntur. Ibi ergo vult Philosophus generari pusillo. So-
linus ita scribit: *Vrbem Geranium Scytharum, Caturzambar-
bari vocant, unde a gruibus Pygmæos ferunt pulsos.* Et, alio loco,
In Praisia ultra Palimbros iam montana Pygmae tenent. De iisdem
etiam meminit Gellius, Ælianus, & Plinius, suprà citatus,
Testatam hanc rem facit etiam D. Augustinus, Isidorus, & alii,
inter quos Albertus Magnus ait, *Pygmæos illos, quos iuxta Ni-
lum degentes diximus, perpetuò pugnare cum gruibus.* Eiuscemo-
di homulos comperit Antonius Pigafetta, etiam inter Molu-
cas, in insula Aruchetto; itemque, in insula Caphi. Paulus
Iouius ultra Lapones eos esse testatur, & loquentes garrire
semperque esse pauidos ac simijs persimiles. Odericus, in Ori-
entali India quoque, non procul à Quinzai, iuxta Chilenses,
à se inuentos testatur trium palmarum Pygmæos. Nec mirum
est, hoc posse cœli climata, aut regiones, cùm recens author-
scribat, inueniri Indiæ locum, in quo venti ferreos clathros,
ita exedant macerentur, vt friari possint; tutiū proinde fe-
nestras ibi queru no ligno, quām ferro clathrari. Si tanta cali-
aque aëris est potestas in ferrum, cur non sit etiam in homi-
nis corpus, vt illud vel contrahat, vel extendat?*

III.

Ob hæc cùm perspicuum fiat, regioni, vel climati sæ-
talia esse ascribenda, ex ordine vtique faciet Naturæ viu-
siq; Author, si alibi in hominibus breuitatem, longitudinem
alibi, alibi exhibeat mediocritatem. Ita qui topiariam faci-
unt, in hortis, alio loco humi nascentia fraga, aut thymum
vix è terra eminentem, alio altius se erigentem rorem mari-
num, alio sicum caput supra hæc longè efferentem, alio adhuc
celsius prospicientem pyrum cerasumq; alio denique longis-
simè umbras projicientem cedrum conserunt prætexuntque.
Sic per Naturam ludit, in orbe terrarum, diuina sapientia,
dum in vna regione producit arcuatis pedibus depresso pumi-
liones; in alia statura visitationis homines; in alia demum
gigantes capita alta ferentes. Hoc naturæ ius est; hæc calvis
& potentia; istud telluris ingenium, quod Auctor cali, ter-
tz, ac